

Tiếng Gào Trong Đêm

Tác Giả: Nguy&#n Th&# Ng&#c Nhung
Thứ Hai, 05 Tháng 4 Năm 2010 12:33

Đ&#i đây là m&#t truy&#n ng&#n giá tr&# c&#a tác gi&# Nguy&#n Th&# Ng&#c Nhung,

&# mô &# nh&# ng đi&# n bi&# n rừng r&# n c&#a m&#t chuy&#n v&#&#t biên, trong đó tác gi&# là n&#n nhân. Truy&#n đ&#&#c vi&#t đ&#&#i đ&#ng &# thu&#t, nên lời cu&#n &# đ&#u đ&#n cu&#i, khi&#n ng&#&#i đ&#c vô cùng h&#i h&#p, nh&# đ&#&#c s&#ng l&#i nh&# ng k&# n&#m h&#i hùng c&#a ngày x&#a... v&#&#t biên.

Ghe chòng chành gi&#a dòng n&#&#c, tôi s&# h&#i ng&#i bám ch&#t m&#n thuy&#n, m&#t lát liền nhìn tr&#i đêm sáng l&# m&# ánh trắng m&#&#i chín. Chúng tôi ng&#i đ&#n đ&#ng trong khoang thuy&#n. Hai tên đàn ông to ng&#&#i chèo ghe gỗ nh&# trên mũi báo hi&#u đã đ&#n n&#i t&#m an toàn, chúng tôi có th&#c&# đ&#ng đôi chút. Ng&#&#i chèo mũi vén t&#m lá che mũi nhìn vào.

"Bây gi&# mình ph&#i đi b&# m&#t kho&#ng, tui đ&#n hai ng&#&#i m&#t l&#n. Chia ra đ&# kh&#i l&#. M&#y ng&#&#i khác c&# ng&#i đ&#i đ&#n phi&#n, nh&# đ&#ng nói chuy&#n l&#n ti&#ng."

H&#n đ&#n hai ng&#&#i đàn bà ng&#i sát c&#a mũi đi tr&#&#c. C&# đám ng&#i đ&#i &#n nh&#n. Tim tôi ch&#a h&#t h&#i h&#p đ&#p thành th&#ch th&# nh&# b&#t c&# ng&#&#i nào ng&#i g&#n cũng đ&#u có th&# nghe đ&#&#c nh&#p &#y. Phong n&#m tay tôi. Tay Phong đ&#m m&# hôi và l&#nh. Tôi ph&#i ng&#i b&#t và khom l&#ng, hai đ&#u g&#i co đ&#ng c&#m, g&#n l&#n trong lòng Phong. Khoang ghe quá ch&#t cho m&#&#i ng&#&#i ng&#i l&#n nhau, phía ngoài còn t&#n m&#y bu&#ng chu&#i mùi nh&#a n&#ng ch&#t. Bên trái tôi, cha m&# Phong dúi sát nhau. M&#t bé trai đ&# b&#n, năm tu&#i, b&# u&#ng thu&#c ng&#, n&#m im lìm trong lòng cha nó. Bà v&#ng&#i k&# bên, chân trái đ&#p chân tôi nh&#ng hình nh&# bà không bi&#t và tôi cũng không th&# đ&#i chân đi n&#i khác. Đ&#nh ch&#u. Ng&#&#i con gái ng&#i k&# có l&# là em gái bà, m&#c bà ba đen nh&# gái quê, m&#t t&#a t&#a nét.

Khí tr&#i đêm h&#i l&#nh nh&#ng bên trong khoang, nóng h&#m h&#i ng&#&#i. Hình nh&# cái nóng h&#m h&#c

Tiếng Gà Trong Đêm

Tác Giả: Nguy&n Th& Ng&c Nhung
Thứ Hai, 05 Tháng 4 Năm 2010 12:33

Y táng g&p b&i vì tr&n l&n v&i n&i c&ng th&ng b&p bùng ng&p ng&a không gian. Tôi lén nhìn đ&ng h& gi&u trong ng&c áo. Kho&ng 2g15 sáng. Tôi thì th&m n&i tai Phong "H&n hai gi& sáng r&i anh." Phong g&t nh& đ&u. Ng&&i đàn ông chèo lái ng&i im nh& pho t&&ng. Đôi khi ánh m&t c&a h&n l&p lánh nh& đ&&i ánh trắng khi ch&p. Cái mũi dài mang nét kho&m khi&n m&t h&n l& đ&y v& gian ác nh&ng n& c&&i n& r&ng v&i hàm răng th&a làm gi&m b&t &n t&&ng x&u n&i ng&&i đ&i đi&n. H&n m&c áo bà ba đen, tay áo x&n quá cùi ch&.

Ng&&i đàn ông đ&a hai ng&&i đàn bà l&i b& băng qua hàng cây th&p tr& l&i. H&i th& c&a h&n nóng hôi h&i ph& ngay m&t tôi khi thò đ&u vào khoang kêu ng&&i đàn ông &m đ&a con ng& mê m&t. Ng&&i ch&ng bò ra đ&ng lái, vác đ&a bé trên vai nh& vác b& g&o mò m&m b&&c lên b&. V&p ph&i v&t gì trên b& đ&t, ông chú nh&i suýt té, tay c& gi& th&ng bé, ng&&i l&o đ&o b&&c quàng xiên lòm khòm r&i m&i đ&ng th&ng lên đ&&c.

Tên đàn ông đ&n đ&&ng m&c áo s& mi màu nâu đen, qu&n tây nhàu nát &ng nh& túm h&i ng&n trên m&t cá, có ch& s&n, đôi dép m&ng. H&n ta t&&ng đ&i trông đ&&c h&n ng&&i ng&i lái. V&i n&&c da tái, môi thâm vì thu&c lá nh&ng l&i v& nên m&t n& c&&i th&t đ&p v&i lúm đ&ng ti&n bên trái, k& răng đóng nh&a thu&c. Đôi m&t mí to v&i hàng mi r&m, duy có ánh m&t c&a h&n là không th&ng th&n, còn ngoài ra h&n đ& dàng l&y c&m tình c&a ng&&i xa l& v&i gi&ng nói tr&m và ch&m.

Tôi và Phong ch&a bao gi& g&p hai ng&&i đàn ông này. Chuy&n đi này chúng tôi qua trung gian b&i ng&&i b&n thân gi&i thi&u. Ng&&i b&n đó đã đ&n Mã Lai an toàn, chính vì v&y mà tôi và Phong m&i tin t&&ng n&i ng&&i trung gian này. H&n n&a, chuy&n đi có c& gia đình ng&&i thân gì đó c&a ng&&i trung gian cùng đi, nh& v&y thì không có gì đ& chúng tôi lo ng&i. Th&&ng là ch&c ăn, ng&&i trung gian m&i đ&n gia đình đi sau khi đã m&i lái nhi&u l&n có vàng có ti&n làm c&a ho&c mạnh m&i b&t đ&u b& l&. Ba m& Phong và tôi ph&i xu&ng C&n Th&, gi& đi thăm bà con. Tôi m&c hai b& đ& trên ng&&i, gi&u theo ít vàng và n& trang. Phong m&c qu&n áo nh&nhú không &i. M& Phong thì m&c bà ba qu&n thâm. Ba Phong thì v&n đ& rách, vá chùm vá đ&p m&y ch&, chân mang dép rách quai c&t n&i b&ng c&ng k&m. T&t nhiên là không đ& gì qua m&t ng&&i mi&t qu& đó nh&ng hình nh& h& c&m thông (hay t&i nghi&p) tr&&c s& trá hình không m&y ch&nh nên tôi th&&ng b&t g&p ánh m&t ái ng&i nhìn mà không dám h&i vài l&n su&t đ&&ng đi.

Đ&n n&i, c& b&n đ&&c đ&n đ&n m&t căn nhà n&m đ&a mé sông ch& đ&n t&i m&i xu&ng ghe nh& theo sông ra c&a bi&n n&i có ghe l&n đ&i s&n. Trong nhà có đ& h&n m&&i ng&&i khác đ&i s&n khi chúng tôi đ&n r&i chia nhóm theo ghe. Tôi đ&n Phong tìm cách đi chung v&i ng&&i trung gian, b&o đ&m h&n. Phong g&t nh&ng gia đình ng&&i đó c& th&y là tám, thêm hai ng&&i thì v&a đ& cho m&t chuy&n. Nh&ng tôi l&n Phong đ&u không mu&n đi t& riêng thành ra đành ph&i ch& chuy&n chót, m&&i ng&&i, h&n m&&i gi& t&i.

Tiếng Gà Trong Đêm

Tác Giả: Nguy&#n Th&# Ng&#c Nhung
Thứ Hai, 05 Tháng 4 Năm 2010 12:33

Tho&#t đ&#u, ng&#i chen chúc trong khoang, tôi mu&#n ng&#p th&# v&#i h&#i ng&#&#i và mùi bùn non l&#n mùi n&#&#c đ&#ng hôi hám n&#i đáy ghe. Hai ng&#&#i chèo b&#t chúng tôi khom l&#ng g&#n nh&# n&#m m&#p xu&#ng, t&#n bên ngoài đ&#n bên trên, m&#y bu&#ng chu&#i xanh ng&#t sau khi đ&#y bao b&# t&#i đ&# b&#n lên đ&#u m&#i ng&#&#i. Đ&#ng đi may m&#n yên tĩnh không có chuy&#n gì x&#y ra tuy r&#t ch&#m và kéo dài nh&# không bao gi&# đ&#n n&#i.

Ng&#&#i đàn ông đ&#n đ&#ng tr&# l&#i, kêu bà v&# và cô em gái c&#a bà cùng đi. Tôi ch&#t ng&#i ph&#i mùi n&#ng tanh t&#&#i n&#i áo h&#n khi h&#n nghiêng ng&#&#i kh&#u vai bà v&#. B&#ng đ&#ng tôi nghe l&#m gi&#ng không hi&#u t&#i sao. Cái mùi th&#t l&# lũng. Bóng t&#i trong khoang không cho phép tôi nhìn rõ m&#t h&#n. Mùi tanh đ&#n l&#. H&#i th&# c&#a h&#n cũng n&#ng n&# h&#n. Tôi thì thào v&#i Phong sau khi h&#n đã đi.

"Anh có nghe mùi gì không?"

"Không. Mùi gì?"

"Có mùi tanh tanh k&# l&#m... "

Phong bâng qu&# qua chuy&#n.

"Mùi bùn đó mà."

Cũng khá lâu ng&#&#i đàn ông đ&#n đ&#ng m&#i tr&# l&#i. Có th&# h&#n đi không lâu l&#m nh&#ng khi ch&# đ&#i thì năm ba phút đ&# bi&#n thành năm ba gi&#. Ch&# còn b&#n ng&#&#i trong khoang. Hai tên đàn ông bàn tính nho nh&# trên b&#. Tôi b&#ng nghe gai &#c n&#i đ&#y ng&#&#i. Tôi n&#m ch&#t tay Phong. M&# hôi t&#&#m &#&#t l&#ng. Ng&#&#i đàn ông đ&#p trai kêu chúng tôi ra kh&#i khoang. H&#n nói, gi&#ng khoan thai.

"Bây gi&# tui đ&#n ông bà đi, hai ng&#&#i m&#t. Đ&# kh&#i m&#t thì gi&#, hai ng&#&#i đi v&#i anh Ban, hai ng&#&#i đi v&#i tui. T&#i tui đi hai đ&#ng nh&#ng đ&#ng nào cũng đ&#n t&#i ch&# ghe l&#n. Đi đông nhi&#u ti&#ng đ&#ng đ&# b&# l&#."

R&#i không đ&#i ph&#n &#ng c&#a ng&#&#i nào h&#t, h&#n h&#t hàm ng&#&#i mũi kho&#m tên Ban, đ&#y cha m&# Phong v&# phía đó. Quay nhìn hai đ&#a tôi, h&#n c&#&#i, hàm răng l&#n nh&#n đ&#&#i ánh trắng, bóng đen lúm đ&#ng ti&#n n&#i rõ trên má, r&#i h&#n quay lui b&#t đ&#u đi v&# phía r&#ng cây th&#p. Phong n&#m tay tôi đi theo h&#n. R&#ng cây t&#i m&# dù là r&#ng th&#a, bóng lá đen ngòm trên đ&#ng l&#i l&#m. Tôi v&#p té lo&#ng cho&#ng nhi&#u l&#n, đi ch&#m h&#n l&#i.

Ch&#t m&#t nhánh cây đ&#p vào m&#t đầu đ&#ng, tôi kh&#ng l&#i, gi&#ng tay kh&#i tay Phong r&#i đ&# nhánh cây cúi ng&#&#i lom khom. B&#ng đ&#ng, tôi nghe th&#y... không ch&#c mình nghe đúng, nh&#ng t&# chi chai c&#ng. Th&# âm thanh nh&#n nh&# ti&#ng mèo gào gi&#a khuya. Tim tôi đ&#p nh&#p cu&#ng. Tôi qu&# qu&#ng tìm tay Phong. Chàng đ&#ng sát tôi, ch&#t tôi c&#m th&#y c&# ng&#&#i m&#t m&#i và th&#ng dài. Ng&#&#i đàn ông đ&#ng quay nhìn hai đ&#a tôi. Bóng t&#i m&# nh&#ng tôi v&#n th&#y đ&#&#c ánh m&#t k&# l&# c&#a h&#n. B&#ng nhiên n&#i s&# h&#i ùa t&#i tràn ng&#p ng&#&#i tôi v&#i s&# im l&#ng k&# l&# c&#a ng&#&#i đ&#n đ&#ng không thúc h&#i khi th&#y chúng tôi kh&#ng l&#i. H&#n không h&# kêu chúng tôi nhanh b&#&#c. Th&#i gian đ&#ng kh&#ng và c&# ba đ&#ng im nh&# ch&# đ&#i ph&#n &#ng c&#a nhau. Ch&#t Phong kéo ng&#&#c tay tôi ch&#y tr&# l&#i h&#ng v&#a r&#i đi lúc n&#y. Tôi ch&#y cu&#ng cu&#ng theo tay

Tiếng Gào Trong Đêm

Tác Giả: Nguyễn Thị Ngọc Nhung
Thứ Hai, 05 Tháng 4 Năm 2010 12:33

kéo mù loà. Rừng cây như mê hồn trận, chúng tôi chộp bắt kẻ mồi thịt.

Rồi cả hai cũng trở lại đường bờ sông nơi ghe cập bến. Ngồi trên đàn ông tên Ban đang cúi khom lưng nhìn chi nhện bóng đen nhòm im bên chân đèn. Tôi đứng sững kêu không ra tiếng. Mìnhting ló ló ánh thành mặt khỉ nghèn nghẹn. Bóng đen dẹt chân đèn là mặt Phong, nhá trên lỗ thủng, tởm co quắp, mặt úp xuống bùn. Ban hình như cũng không ngờ sẽ có mặt cả tôi và Phong. Hồn đứng ngổ ngáo, tay còn cầm sợi dây chuyện vàng lòng thòng. Trong khoảnh khắc chúng tôi nhìn đèn, nhìn cái búa búa cả vọt bên chân. Tôi không thấy máu vì bóng đêm làm nhoè bến mồi thịt. Như sẽ hãi dưng lập trí óc. Ý nghĩ ló tởm nhanh trong đầu. Tôi đã hiểu tại sao chúng muộn đến tiếng hai ngổ ngáo mặt. Tôi sẽ như đến ngổ ngáo đến đứng ng. Đầu óc hoảng sợ như ng vịn còn sáng suốt đứng nghe rõ tiếng chân chộp đuội và tiếng la cả hồn đâu đó "Ê Ban, coi chộp tại nó chộp. Ban! Ban! Tại nó chộp rồi!" Phong vọt chộp vọt chộp neo ghe. Tôi chộp theo tay níu cả Phong đến sát mé nước, chân vấp vọt gì. Tôi ré lên như đập phôi giời. Nhìn xuống, ba Phong nhòm nhàng ngổ ngáo vui dẹt nhòm. Phong khựng lại vì tiếng la cả tôi rồi đứng tôi ra sông. Tôi sẽ sẽ sẽ, nhòm c mồi ngang ngổ c. Phong hét vào tai tôi. "Lùi mau lên, lui ra giữa sông."

Tôi bị hời hợt, tay chân ngừng chình chịch vì hai bộ đồ ướt nhòm. Tôi quay lưng về phía, không rõ mình bị vấp hợt ng nào mồi đúng. Tiếng ngổ ngáo la hét sau lưng nghe chói tai đến đứng hãi hùng. Mặt trăng đến bến vãi quanh tôi và Phong. Chàng đề đầu tôi ngộp xuống nhòm. Không mấy lâu, tôi ngộp thốt tay Phong trở lại lên hợt không khí. Súng nhá liên hời như sát mang tai. Tôi luýnh quýnh đập tay chân loăn xoăn, cả đứng mấy phút đã mặt ló. Tôi càng ráng trở lại lên chộp nào thì lui càng chìm xuống nhanh chộp nhòm. Tôi lộn hợt lên xuống như ngổ ngáo sẽ chộp tởm. Có lẽ như vẫy mà tôi tránh đứng đến bến xoăn xoăn chung quanh. Phong khi lộn kéo tôi hợt xuống, khi nhòm đứng tôi trồi tởm. Tôi bị tởm tởm vọt cả m tởm ng mình nhòm ì mặt chộp. Đầu óc tôi rồi loăn như hình như vịn tởm táo, rớt tởm táo đứng thợt ánh trắng mọt trên cao, cây cả đứng im nhòm bị, bóng nhòm lập lánh quanh mình, hời thốt hào hồn, cả nhòm mặt muộn đứng hời và mấy bóng đen trên bề vọt ló tởm đến dẹt. Tôi bị như máy, hời thốt đến ngổ ngáo nhòm c tuôn vào mũi mọt mặt sẽ sẽ. Bị tởm mình không đứng sẽ, tôi thốt ngổ ngáo đứng Phong vịn vai đứng đi. Hình như chúng tôi đã ra đứng c giữa sông. Tôi nhìn vào bề, chộp thợt đứng cái ghe, hai bóng đen tàn ác nhoè lộn trong bóng đêm như ánh lóa nháng vọt tiếng nhòm vịn hời nhòm. Tôi đập chân phôi sẽ vọt Phong, mặt nhìn thợt lên lòng đêm có trắng sao đứng đứng. Trở lại đứng có đó như hình như bắt tại im lưng trở c hành đứng đã man. Tôi nhòm mọt như ng đứng tởm cao mà tôi có thốt nghĩ đến trong nhòm tìm hợt nhòm.

Tiếng súng bùng im. Sợ im lưng hãi hùng đề chộp lợt tôi. Tiếng đập nhòm c vượn vọt cả chúng tôi bùng trở thành tiếng đứng duy nhọt rõ mọt nhọt trong đêm. Tôi lớt sẽ ngổ ngáo lợt tiếng tởm bị, bề bên kia vịn còn xa thăm thợt. Có bề mồi thợt con sông không như như tôi tởm ng khi còn ngổ ngáo trên ghe. Phong nhìn lợt rồi nói qua hời thốt đứng quăng.
"Tại nó chèo theo... bề lợt ... lên em... May ra mình... thoát."

Tiếng Gà Trong Đêm

Tác Giả: Nguy&#n Th& Ng&c Nhung
Thứ Hai, 05 Tháng 4 Năm 2010 12:33

Câu nói của Phong làm tôi đứng đờm bỡ ngỡ tiếng súng nhúng nhúng rồi rồi c h n lúc này. Tôi mu n b t tại đ đ ng nghe th âm thanh đ đ n ch đ y gai nh n đâm th ng tim óc. Tôi nhìn lui, không hi u sao trong lúc b n lo n, trí óc v n ti p t c có lúc mình m n đ th u su t nh ng th không dính dáng gì h t, quanh mình. Chỉ c ghe trôi l l ra gi a sông th t nhanh. L a đ loé quanh. Tôi nghe đ c ti ng gi m qu y n c l n v i ti ng súng m i lúc th a h n. Tiếng l m ch m c a đ n r i không còn nghe g n đầu đây n a mà v t xa xa v phía b bên ph i. Phong k tai thì ào. "Tôi nó không th y mình. Em b i nh đ i n c trôi l n vào b , đ ng gây ti ng đ ng m nh. Khi t i nó b n thì mình b i nhanh h n m t chút."

Đám l c bình nh n nha trôi đầu đó làm hai tên đàn ông l m l n. Chúng la hét l n nhau.

"Mày b n l c bình không hà, Ban! Ế. Đ m , t i nó trôi h ng này sao mày c b n h ng đó hoài v y? Đ m , gi t có hai đ a mà cũng không xong, bi t làm gì ăn đây m y?"

"Câm cái mi ng c a mày l i. Đ a nào đ x y? H ? M cha nó, tao b n đúng ch , ch c t i nó chìm r i. Không tin thì thôi. Đ má, b cho r i. S ng ch t k m t i nó. V cho xong, tr i g n sáng r i, làm c đêm, m t ch t m !"

M i th v t im. Không có ti ng chèo l n ti ng ch i th . Tay Phong n m c ng vai tôi trong kho nh kh c r i buông. Tôi chú đ u sát m t n c, tay chân c khu y th t nh nh ng v n mang c m t ng n ng ch t ào xào khuy y n c. Im l ng n ng nh t m màn sũng n c ph đề lên tâm trí. Tim tôi đ p r i rít, m ch máu nh y theo nh p tim hào h n, tai tôi nghe đ c ti ng bình b ch c a tim mình t ng nh ai cũng đ u nghe ra. Ch t có ng i dúi chân tôi xu ng. Tôi h i gi t mình khi chân đ p ph i l p sinh m m. Phong đ ng, m t ng a ch a mũi th , c đ u dim g n h t đ i n c. Tôi b t ch c Phong, đ m t vì chân ch m đáy sông nh ng ph i đ i chân ch ng vì l p sinh m m khi n chân chu i nghiêng không v ng. Đ c m t lát, tôi ng ng nhìn v a lúc bóng đen n i ghe lên ti ng.

"Đ ng kia kìa. Đó. Đ ... t i nó v a h p xu ng. Ch này nè. Mày b n ch đó coi."

Phong n m tay tôi kéo h p xu ng n c. Nghe đ c câu nói của ng i trên ghe nên tôi k p chu n b đ h t m t h i không đ n n i ch u ng p lâu. Đ n b n tung toé sát n i tôi đ ng. Phong dò đ m b c đi đ i n c. Tôi b c theo mò m m, chân đ p sinh lo ng cho ng nh m n i trứng sâu làm tôi h t ho ng bú ch t tay Phong. Mi ng há ra b t ng khi n n c ùa vào m m, tôi ng t ng t tr i đ u lên th . Tr c m t, đám l c bình k t nhánh cây ch t đ n đ ng bên b . Tôi tru i sâu vào đám lá, ch n c c n ngang b ng nên ng i ch m h m đ i n c. Bóng ghe đi ngang th t rõ. Tiếng nói chuy n vang vang.

"K m t i nó, v cho r i. Mày c t đ ch a?"

Gi ng tr m khoan thai tr l i nh không b nh h ng chi h t v i h n lo n máu me v a r i.

"R i, h i hoài! Xét h t m y cái thây r i. Tr khi nào h nu t vô b ng thì tao ch u ch ... , hay là mình quay l i m m y cái thây đàn bà. T i nó có khi nu t h t xoàn..."

Gi ng kia b n g t h n. "Sao h i nãy h ng nói? M nó. Xi. Đ má, gì cũng mày. Đ i xong r i m i nói. X y h t hai đ a... G n sáng r i, m mi t gi n a. Đ má."

Tiếng Gào Trong Đêm

Tác Giả: Nguyễn Thị Ngọc Nhung
Thứ Hai, 05 Tháng 4 Năm 2010 12:33

Tiếng nói nhỏ dần theo tiếng ghe loăng đong trong đêm tối. Phong đứng dậy, lén mò trèo lên trèo xuống vấp lộp sình lội bì bõm rồi mò lên bờ đất. Tôi đứng nhìn nhào nhoẹt lên chày qua mặt kỹ chân, theo Phong lên chỗ có đất cứng. Bờ đất dầy rịt chằng chịt cây chít, không rõ cây gì. Tôi lội vấp chân đau đứng nhìn ngẩn đầu không đứng nổi đứng tôi nhìn biết lâu hơn. Ngồi bết xuống, tôi lén mò ngó áo tìm đứng họ. Ánh lân tinh mờ mờ. 4g20 sáng. Tôi nói với Phong, hỏi khi nghe tôi khi nhìn ra mình lúc giờ.

"Gần bên rồi rồi anh. Giờ tính sao đây?"

Phong cởi áo vứt nó không trèo lội. Tôi cởi bết mặt bờ đất bên ngoài cởi vứt cho ráo rồi phẩy đi trên mặt nhánh cây gần đó. Hỏi lén nhòm qua lén áo đất còn lội trên ngói khi nhìn tôi nhìn c. Công tôi run tiếng cấn theo phẫn xạ c th. Tôi ngửi bó gối, hai tay ôm chân co ro. Phong chòng tay qua vai tôi cho ấm. Hai đứa cúi vào nhau. Trí óc tôi dần dần tỉnh và tôi cẩn tránh không nghĩ đến những gì vấp xảy ra.

Rừng cây thảnh thơi không mặt bóng nhà hay bóng đèn. Sao thảnh sáng và thảnh nhũu. Tiếng ch nhái nh nh nh đầu đó lội lên thảnh bình yên nh không có chuyện gì xảy ra. Nổi c mặt tôi rồi chầm chầm nhũu trên tay mặt hay. Cấn s hãi lợng xuống, giờ ch còn lúc lợng khấn cùng sau cấn bão tàn kh. Tôi mang cấn tợng vấp a rừng không vấp a đ y p đ n đ mu n n. Không biết tôi nên nói gì, làm gì. Sau cơn giông tàn bạo, s c th y mình không là gì c, tay chân d th a, đ u óc đ y r y nh ng hình nh ch t chóc và c m tợng mình r t m ng manh đ b xúc ph m thì l p đ y c ng i.

Giờ t nổi c mặt đ u rồi xuống, khi d y trùng đ đ ng trong tôi. Tôi khóc ngon lành nh ch a bao giờ đ đ c khóc. Trí óc lén mò tr l i xác ng i v p ph i n i mé n c, s i dây chuy n vàng đong đ a n i tay gã đàn ông cúi mình trên cái xác tr n. Hoá ra, tìm tôi h t nh p, nh ng ng i chung ghe đã ch t. Tôi nh đ a bé trai ng mê vì thu c. Cô gái tr thì th m v i tôi "B em Texas. Nh h a s đón khi em t i đ o. M y năm r i em ch đ i có đ p này. Tợng s không bao giờ g p r i ch . " Giờ ng c i kh vui sợ ng đ y h y v ng c a cô. Giờ thì th t là không bao giờ g p. Tôi g c đ u r v i n c m t. Phong ng i im lợng l . Chúng tôi đã g p ph i l c p c n tàn ác. Lũ c p cùng màu da cùng tiếng nói v i mình. Tôi thợng nghe nói đ n h i t c Thái lan nh ng ch a nghe nói đ n l c p cùng màu da tiếng nói v i mình. Giờ thì tôi hiểu, n n nhân ch t c, l y ai k l i câu chuy n thợng tâm n i b sông v ng. Biết bao b sông v ng đã ch ng ki n nh ng c nh tợng tợng t ? Tôi lau nổi c mặt trên tay áo còn m t, n m lẩn ra đ t. Phong n m theo, g i đ u tôi lên tay chàng. Tôi s so ng m t Phong trong đêm tối m , ngón tay tôi t khi l t ngang m t. Tôi vui mình trong lòng Phong, c m kích và đau đ n vô vàn.

Bà ngoại Phong mặt kho ng sau hai giờ sáng cùng ngày hôm y. Dì Sáu cho chúng tôi hay mặt ngày sau, khi hai đứa mò v đ n nhà. Bà mặt cùng ngày chúng tôi b n n. Lúc hai giờ, bà

Tiếng Gào Trong Đêm

Tác Giả: Nguyán Thá Ngác Nhung
Thứ Hai, 05 Tháng 4 Năm 2010 12:33

còn đòi dì Sáu rót cho tách trà. Sau đó, dì Sáu vß gißng cßa mình. Đßn sáng thì bà đã chßt cßng, hai chân thß ra ngoài nhß sßa soßn xußng gißng, tay phßi nßu chßt thành gißng, mßt mß hé.

Phong ngßi ôm đßu nghĩ ngßi. Chßp sau Phong hßi.

"Dì có chßc là sau hai giß không?"

"Chßc. Dì cho ngoßi ußng nßa tách trà. Lúc đß tách xußng bàn sßc thßy đßng hß gßn hai giß chß dì có tính coi giß đâu mà nhß."

Dì Sáu là em út cßa mß Phong. Dì lßn tußi nhßng không con. Chßng dì còn ß trßi hßc tßp nên đi không đi vßi chúng tôi, vß lßi không ai trông nom bà ngoßi, đã hßn bßy mß i lßm già yßu nhißu bßnh tßt. Dì gißng mß Phong nhißu nét nhßng khô khan cßn cßi hßn. Mßt dì sßng hßp vì khóc nhißu.

Lúc mß cßa thßy hai đßa tôi, dì oß khóc nhß trß nhß. Thßy trß vß, hißu ngay là không thoát, phßn mßi chôn mß mßt mình nên dì tßi thân. Đßn khi bißt cha mß Phong tß nßn, dì khóc thß mß thißt hßn. Phong chßngßi yên nhìn tôi và dì Sáu, mßt chàng chai cßng vßi gißng đß và oán hßn. Tßi hôm đó, Phong ngßi nßi gißng ngoßi, vßt nói mßt câu lß.

"Minh thoát đßc là nhß ngoßi!"

Tôi nhìn Phong không hißu. Dì Sáu hßi.

"Sao? Con nói sao?"

Phong chßm rãi kß, mßt nhìn mông lung.

"Lúc Ngß gißt tay con đßng lßi, tß nhiên con thßy bà ngoßi. Thßy nhß thß nào thì con không bißt, chß bißt là thßy mà trong ngß i không hß thßc mßc tßi sao. Bà ngoßi xua xua tay nói. Chßy đi con, lßi qua bên kia sông. Lß lên. Chßy đi con! Con nghe rõ ràng gißng thúc hßi nóng lòng cßa Ngoßi. Con đang hoang mang chßa bißt làm gì thì lßi nghe bà nói. Mß mßy chßt rßi. Chßy mau lên con ßi. Rßi nhß có gì ám, con lßi tay Ngß chßy vß phía bß sông theo lßi Ngoßi. "

Tôi nghe lß nhß i sßng lßng. Tôi đã không kéo tay Phong đßng lßi vô cß, rõ ràng có nhánh cây đßp nßi mßt đầu nhß trßi gißng nên tôi đßng lßi không suy nghĩ.

Khi mßt trßi lên, Phong nhìn và không thßy vßt bßm hay trßy trßa nào trên mßt tôi cß. Đißu này khißn tôi ngßc nhiên vì cái đau xß da thßt kia không thß nào không đß lßi đßu vßt trên mßt. Còn tiếng gào, thß tiếng đau đßn cßa mßt con thú bß nßn. Thß âm thanh chß có thß tßo đßc bßi cßn đau tßn cùng xßng tuß. Phong đã không nghe tiếng gào nào hßt khi gißt tay tôi quay lui chßy ngß c vß hßng cũ. Không dám suy tßng nhißu hßn, tôi chß gißng đß cho rßng mß Phong đã tìm cách cßu chúng tôi bßng tiếng gào mà bà đã không kßp thoát thành tiếng. Tôi đã nghe đßc thß âm thanh xß rách màn đêm chßc thßng óc mình, đã ngßi đßc mùi máu trên áo kß gißt ngß i. Nßu không có nhánh cây qußt mßt, tôi đã không đßng lßi và đã tißp tßc ngoan ngoãn đi theo tên đßng gian ác. Nßu không có tiếng gào, có lß tôi vßn nßi tßp tßc đi không chút ngß vßc. Tiếng gào và cái đau cßa nhánh cây qußt mßt, cß hai đßu thßt, thßt nhß nßi hải hùng cßa cußc thßm sát ghê rßn nßi bß sông vßng.

Tiếng Gào Trong Đêm

Tác Giả: Nguyễn Thị Ngọc Nhung
Thứ Hai, 05 Tháng 4 Năm 2010 12:33

Tôi đã cảm thấy được tất cả mọi thứ bằng mọi giác quan trên người. Có thể, nhánh cây làm tôi đau nhưng không đủ để tôi đau vặt, nhưng còn tiếng gào, tôi phải cố gắng thích làm sao khi Phong không hề nghe có tiếng gào nào hết. Hai đứa tôi đã được báo động cùng một lúc bằng hai hình thức khác nhau. Và như hành động vượt chướng ngại vật thì khi tên đốn đốn không kịp tay. Nếu không, nếu không... tôi vẫn thì thầm hỏi, nếu không, nếu không, chuyện gì xảy ra và tôi sẽ làm gì nếu gã đàn ông không nắm tay với mình giữa tôi và Phong cùng rơi vào tình trạng sống chết do tay họ? Đây là niềm ám ảnh không biết đến khi nào tôi mới được quên dù đã yên tâm xuống người khi nửa năm sau đó.

**Lời góp ý: "Nên dịch bài này ra các ngôn ngữ khác để quảng bá rộng rãi Online For All"*